

בס"ד כז' מנחם-אב ה'תשע"ג
 הדלקת נרות - 19:18
 צאת השבת - 20:08
 רבנו תם - 21:00
 שעון קיץ לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה שלוש עשרה - עלון מס' 682
 @ ר"ח אלול יחול בע"ה בימים שלישי ורביעי. יחדשוהו הקב"ה עלינו ועל כל ישראל, לטובה ולברכה, לששון ולשמחה, לישועה ולנחמה, לפרנסה ולכלכלה ולבשורות טובות אכ"ר. (סליחות לספרדים ביום רביעי בלילה)

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

השבת "מברכין"
 אני לדודי ודודי לי

כפטי"דן: "ענייה סוערה"
 (ישעיה נד')

פרשת ראה

📖 "לשכנו תדרשו ובאת שמה" (י"ב, ח')
 "תדרשו" - אם תדרשו ותשאפו להתקרב למשכן ה' - ודאי יעלה הדבר בידך - "ובאת שמה, שכן "הבא לטהר מסייען אותו". פתח בלשון רבים: "תדרשו" וסיים בלשון יחיד: "ובאת"? אלא, חכמינו אמרו: "ציון היא ודרש אין לה - מכלל דבעי דרישה" (ראש השנה ל'). מה טיבה של "דרישה" זו? - שצריך אדם לחקור ולדרוש אחרי הסיבות שגרמו לחורבן ולתקוף, כדי לאפשר את הבניין מחדש.

📖 "אחרי ה' אליהיכם תלכו ואתו תיראו ואת מצותיו תשמרו ובקלו תשמעו ואתו תעבדו ובו תדבקו"
 גם בפרשה הקודמת נאמר, בלשון יחיד: "את ד' אלהיך תירא ואתו תעבד ובו תדבק" (י', כ') - ולמה חזרה התורה ואמרה כאן בלשון רבים? ברם, אם בימים כתיקונם מסוגל כל אחד להיות ירא-שמים ועובד-השם ביחידות, הרי בזמן שיש מסיתים ומדיחים בעולם, אין בכוחו של היחיד לפעול מאומה, אלא מן ההכרח שיווצר מכל היחידים כוח-רבים מלוכד כדי להתגונן מפני ההסתוות והדחיות. לפיכך, כאן בפרשה המדברת בהדחתו של נביא שקר, חוזרת התורה ואומרת אותם הדברים בלשון רבים, לפי שאז חייבים היחידים להתלכד יחד, למען יוכלו לקיים: "ואתו תיראו ואת מצותיו תשמרו ואותו תעבדו ובו תדבקו".

📖 "ואת כל שילכה תקבץ אל תוך רחבה ושרפת באש"
 אם יכולה היתה עיר שלמה להיכשל בעבודה-זרה, הרי סימן הוא זה כי אנשיה היו שטופים רק בענייני רווחי-ממון ולא נתנו דעתם על כל ענין נעלה מזה. על-כן ניטמטם לבם כל-כך עד כי נוח היה להדיחם. ממילא ראוי גם הונם ורכושם, אשר גרמו לידי כך, להישמד כולו באש.

מענייני הפרשה:
 ← בחירה בין ברכה וקללה.
 ← מצווה לבטל את כל המקומות אשר הקדישו תושבי הארץ הקודמים לפולחן אלילים ולהקריב קרבנות רק במקום אשר יבחר ה'.
 ← איסור כללי ללכת אחרי מנהגי תושבי הארץ.
 ← חוקים הנוגעים לנביא שקר המסית את העם ללכת אחרי אלוהים אחרים.
 ← עיר הנדחת.
 ← חזרה על דיני בעלי חיים מותרים ובעלי חיים אסורים באכילה.

📖 "כי אתם עוברים את הירדן" (י"א ל"א)
 נראה לי לפרש הכוונה כי עתה אי אפשר לכם לעשות את כל החוקים, לפי שיש כמה מצוות התלויות בארץ. אך כשאתם עוברים את הירדן, ושמתם לעשות את כולם. (ארץ הצב)

📖 "כי אם אכל המקום אשר יבחר ה'" (י"ב ה')
 השומרונים הבינו מסמיכות הפסוקים למעלה שנאמר: "ונתת את הברכה על הר גריזים", ששם יבנה בית המקדש כי הוא מקום הברכה. אך לא ידעו שכבר תגש ואת אבינו ברוח הקודש קרא למקום בית המקדש "ה' יראה אשר יאמר היום בהר ה' יראה". וכמבואר בדברי הימים שהו המורה הוא הר הבית אשר בירושלים. (אור החמה)

📖 "את הנכרי תגש" את אחיך תשמט ידיך" (ט"ו ג')
 כתב החיד"א: כי כמעט כל העבירות באות משלושה אבות נזיקין והם: גאווה, תאוה ושוחד. הסימן: "ויראו מגשת". בזה יש לפרש את הפסוק: "את הנכרי תגש ואת אשר יהיה לך את אחיך תשמט ידך". ג' אבות אלו: תאוה, גאווה, שיחה, הרמוזים בתיבת: תגש, הם שייכים רק לנכרי. אבל "ואת אשר יהיה לך את אחיך" - אחת מכל אלו המידות הרעות תשמט ידך להתרחק מהם - שורש העבירה.

📖 "ונתתה את הברכה על הר גריזים..." (יא, כט)
 הישפתי כהן מצפת זצ"ל שואל: למה נכתבה ונתתה מלאה היא בסופה? ללמדך שהנותן ברכה יתן בעין יפה בפה מלא וגדוש. ועל זה כתב גם 'בעל הטורים' שבברכה נכתב 'את' לשון ריבוי, ובקללה כתוב שמה 'והקללה'. ועוד: בברכה היא' הכוונה שכל הברכה תהיה מלאה וטובה מאי עד תי מאם בחקתי עד קוממיות.

פינת הניבים והפתגמים
נָזַם זָהָב בְּאָף חֲזִיר =
מִשָּׁל לְמִי שֶׁמִתְהַדָּר בְּחִיצוֹנֵיתוֹ וְהוּא עֲצֵמוֹ רִיק מִפֶּל תְּכֵן.
 נָזַם = תְּכַשִּׁיט בְּצוֹרֶת טַבַּעַת מִתְּכֵת שֶׁהַנְּשִׂים הָיוּ נוֹשְׂאוֹת בְּנִחְיֵי הָאָף אוּ בְקִצָּה בְּדֶל הָאָזָן.
דוגמה: תְּלַבְּשֶׁתָּה הַהַדוּרָה וְדַרְכֵי הַתְּנַהֲלוֹתָהּ נוֹעְדוּ לְכַסּוֹת עַל בּוֹרוֹתָהּ וְרִיקוֹנוֹתָהּ מִדַּעַת - נָזַם זָהָב בְּאָף חֲזִיר.
מקור: נָזַם זָהָב בְּאָף חֲזִיר אִשָּׁה יָפָה וְסָרַת טַעַם [מִשְׁלֵי יא כב]. (גיבורון)

"קול יען וקול אנה, קול חתן וקול כלה"
 אברהם ויובד מוסאי הי"ו וכליפפר ואסתר אברג'ל הי"ו לנישואי שבתאי (שפ) הי"ו עם הדר מנב"ת יח"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר.
 "ענבי הגפן בענבי הגפן דבר נאה ומתקבל"

הסירו מכול מדוך עמי!
 אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.
 במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.
 העלון טעון גניזה

"חודש אלול - הכנה לימים הנוראים"
 בחודש אלול צריך אדם לעבוד כמה שיותר לרכוש לעצמו מצוות ומעשים טובים, ואפילו דקדוקי סופרים, חומרות וחסידויות, גם עיי צדקה, כיון שאינו יודע איזה מהם יכריע את הדין לטובה. שאלו פעם את המגיד מדובנא זצ"ל, במה שונה חודש אלול משאר חדשי השנה?
 ענה להם כדרכו במשלו: אדם בא לבית הכנסת, ומרוב עשירותו היה לבו גס, ולא התערב בין הבריות, בקושי רב פלט "שלום" לכמה אנשים. והנה הגיע זמן הבחירות לועד בית הכנסת, ואותו עשיר הגיש מועמדותו. מיד החל לשנות את יחסו, לאחד קנה פתיחת ההיכל, ולשני הרמת ספר תורה, ולשלישי עליות ששי, וכך עשה בכל שבת ושבת, והיה מתערב עם הבריות. מה גרם לו זאת? הבחירות!!! כך הוא האדם, בכל השנה שקוע בתרדמה עצומה, בקושי מגיע לבית הכנסת, בקושי מקיים מצוות בסיסיות, ועל חומרות, מאן דבר שמאלות לייבם להגיע חודש אלול רואה הוא את עצמו קרוב ליום הדין, ומיד נותן אל לבו לקיים כל מצוה וחסידות שבאה לידו כדי ליפול בחלק החיים, הפרנסה, הבריאות, השלום, השלוה.

רפואה שלימה לביסעידה בן-אבי בת רבקה מנב"ת הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה ושס"ה גידיה. שתחזור לאיתנה ותזכה לשנים רבות טובות ונעימות ונחת מכל משפחתה.

"בניד כשתילי זתים" - חינוך הילד המרדן
 מרד גלוי בסמכות ההורים בגיל שש, שבע - אות הוא לשגיאות באופן החינוך. יתכן שההורים לא הפעילו את סמכותם בצורה נכונה, או שהפגינו סמכות יתר - הכאה בגיל צעיר מדי, הענשה ללא סיבה מוצדקת, או חוסר הכוונה ושליטה כללי. לכן, ככל שימהרו ההורים להכיר במקור לטעותם בחינוך הילד וינסו לתקן זאת, כך יגדלו הסיכויים לשיפור המצב.
 כל זמן שהילד תלוי כלכלית בהוריו, ניתן לשקם את הסמכות שהתרופפה. יש להתייעץ באופן תמידי עם המורה לתועלת הענין. אולם, כאשר המתמרד הוא נער מתבגר - מעל גיל שש עשרה - התלוי פחות בהורים, הבעיה חריפה הרבה יותר. במצב זה אין תועלת בהפעלת סמכות ואף לא בהטפת מוסר. העצה הנכונה ביותר - לטווח הקצר - היא: לא לדרוש דרישות שקרוב לודאי שלא יתקיימו!
 יש להמשיך לספק לילד את מזונו, בגדיו וכסף כיס. חשוב מאד שאלה ינתנו בסדר פנים יפות. הערת כגון: "באמת לא מגיע לך שנאכיל אותך" רק יערערו יותר את מערכת היחסים הרעועה בלאו הכי.

ברכה והצלחה ופרנסה טובה
 ליעקב ורחמי מרדכי הי"ו
 שתורמו לטעוה הרביעית בלויין.
 זכות השיעור בלויין של מרן הרה"ג עובדיה יוסף שליט"א לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות ויתגשמו משאלות ליבם לטובה, לזרע קודש לדור וועלי ישראל וזיווג הגון לילדים ולהבדיל לעיני יעקב ישראל בן אברהם ז"ל

ברכה והצלחה ופרנסה טובה
 ליעקב ורחמי מרדכי הי"ו
 שתורמו לטעוה הרביעית בלויין.
 זכות השיעור בלויין של מרן הרה"ג עובדיה יוסף שליט"א לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות ויתגשמו משאלות ליבם לטובה, לזרע קודש לדור וועלי ישראל וזיווג הגון לילדים ולהבדיל לעיני יעקב ישראל בן אברהם ז"ל

ברכה והצלחה ופרנסה טובה
 ליעקב ורחמי מרדכי הי"ו
 שתורמו לטעוה הרביעית בלויין.
 זכות השיעור בלויין של מרן הרה"ג עובדיה יוסף שליט"א לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות ויתגשמו משאלות ליבם לטובה, לזרע קודש לדור וועלי ישראל וזיווג הגון לילדים ולהבדיל לעיני יעקב ישראל בן אברהם ז"ל

ברכה והצלחה ופרנסה טובה
 ליעקב ורחמי מרדכי הי"ו
 שתורמו לטעוה הרביעית בלויין.
 זכות השיעור בלויין של מרן הרה"ג עובדיה יוסף שליט"א לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות ויתגשמו משאלות ליבם לטובה, לזרע קודש לדור וועלי ישראל וזיווג הגון לילדים ולהבדיל לעיני יעקב ישראל בן אברהם ז"ל

ברכה והצלחה ופרנסה טובה
 ליעקב ורחמי מרדכי הי"ו
 שתורמו לטעוה הרביעית בלויין.
 זכות השיעור בלויין של מרן הרה"ג עובדיה יוסף שליט"א לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות ויתגשמו משאלות ליבם לטובה, לזרע קודש לדור וועלי ישראל וזיווג הגון לילדים ולהבדיל לעיני יעקב ישראל בן אברהם ז"ל

ברכה והצלחה ופרנסה טובה
 ליעקב ורחמי מרדכי הי"ו
 שתורמו לטעוה הרביעית בלויין.
 זכות השיעור בלויין של מרן הרה"ג עובדיה יוסף שליט"א לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות ויתגשמו משאלות ליבם לטובה, לזרע קודש לדור וועלי ישראל וזיווג הגון לילדים ולהבדיל לעיני יעקב ישראל בן אברהם ז"ל

ברכה והצלחה ופרנסה טובה
 ליעקב ורחמי מרדכי הי"ו
 שתורמו לטעוה הרביעית בלויין.
 זכות השיעור בלויין של מרן הרה"ג עובדיה יוסף שליט"א לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות ויתגשמו משאלות ליבם לטובה, לזרע קודש לדור וועלי ישראל וזיווג הגון לילדים ולהבדיל לעיני יעקב ישראל בן אברהם ז"ל

ברכה והצלחה ופרנסה טובה
 ליעקב ורחמי מרדכי הי"ו
 שתורמו לטעוה הרביעית בלויין.
 זכות השיעור בלויין של מרן הרה"ג עובדיה יוסף שליט"א לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות ויתגשמו משאלות ליבם לטובה, לזרע קודש לדור וועלי ישראל וזיווג הגון לילדים ולהבדיל לעיני יעקב ישראל בן אברהם ז"ל

ברכה והצלחה ופרנסה טובה
 ליעקב ורחמי מרדכי הי"ו
 שתורמו לטעוה הרביעית בלויין.
 זכות השיעור בלויין של מרן הרה"ג עובדיה יוסף שליט"א לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות ויתגשמו משאלות ליבם לטובה, לזרע קודש לדור וועלי ישראל וזיווג הגון לילדים ולהבדיל לעיני יעקב ישראל בן אברהם ז"ל

ברכה והצלחה ופרנסה טובה
 ליעקב ורחמי מרדכי הי"ו
 שתורמו לטעוה הרביעית בלויין.
 זכות השיעור בלויין של מרן הרה"ג עובדיה יוסף שליט"א לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות ויתגשמו משאלות ליבם לטובה, לזרע קודש לדור וועלי ישראל וזיווג הגון לילדים ולהבדיל לעיני יעקב ישראל בן אברהם ז"ל

ברכה והצלחה ופרנסה טובה
 ליעקב ורחמי מרדכי הי"ו
 שתורמו לטעוה הרביעית בלויין.
 זכות השיעור בלויין של מרן הרה"ג עובדיה יוסף שליט"א לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות ויתגשמו משאלות ליבם לטובה, לזרע קודש לדור וועלי ישראל וזיווג הגון לילדים ולהבדיל לעיני יעקב ישראל בן אברהם ז"ל

ברכה והצלחה ופרנסה טובה
 ליעקב ורחמי מרדכי הי"ו
 שתורמו לטעוה הרביעית בלויין.
 זכות השיעור בלויין של מרן הרה"ג עובדיה יוסף שליט"א לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות ויתגשמו משאלות ליבם לטובה, לזרע קודש לדור וועלי ישראל וזיווג הגון לילדים ולהבדיל לעיני יעקב ישראל בן אברהם ז"ל

ברכה והצלחה ופרנסה טובה
 ליעקב ורחמי מרדכי הי"ו
 שתורמו לטעוה הרביעית בלויין.
 זכות השיעור בלויין של מרן הרה"ג עובדיה יוסף שליט"א לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות ויתגשמו משאלות ליבם לטובה, לזרע קודש לדור וועלי ישראל וזיווג הגון לילדים ולהבדיל לעיני יעקב ישראל בן אברהם ז"ל

שבת שלום ומבורך

לעילוי נשמת :

שרה אליאס בת מרגלית ז"ל
 ענת גרפי ז"ל בת יהודית שתחיה
 ג'והר קמרי בת טאוס ויצחק ז"ל
 שמעה עוקבי בת מורי חיים דנין ז"ל
 גמילה ברנס בת ברקנה ושמעון ז"ל
 מזל דיין בת עליה ז"ל
 דניאל אבנר נח בן עטיה ז"ל

משה מוסאי בן זליכה ואברהם ז"ל
 יעקב עמרני בן רבקה וששון ז"ל
 חיים נאמן בן מאלק ואהרון ז"ל
 שרלי שלום אליהו מטווי בן מרסל ז"ל
 שמעון שבת בן רחמה ז"ל
 חיים גרפי בן אברהם ז"ל
 אשרף ישראלי בת חיים וחוראמאן ז"ל

לע"נ מרדכי לארי ז"ל
 בן שלמה ושרה הי"ו
 נלב"ע י"ד טבת תשנ"א ת.נ.צ.ב.ה.

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
 נלב"ע ערב שבת קודש פרשת יתרו
 כ' שבט תשנ"ו ת.נ.צ.ב.ה.

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

חודש אלול

אלול הוא החודש השישי לפי מניין החודשים שאנו מונים מניסן, כמו שכתוב בתורה (שמות יב): 'החודש הזה לכם ראש חודשים, ראשון הוא לכם לחודשי השנה'. ולפי מניין השנים שאנו מונים מתשרי - אלול הוא החודש האחרון בשנה. השם 'אלול' לחודש זה נקבע, כשמות כל החודשים, על ידי עולי בבל. אמרו חז"ל: 'שמות חודשים עלו מבבל'. לפי שאלול הוא האחרון לחודשי השנה, לפני ראש השנה שהוא יום דין לכל באי עולם, לפיכך הוא נקבע לתשובה ומריבים בו בסליחות ותחנונים לפני הקדוש ברוך הוא.

חודש הרחמים והסליחות

לאחריו יבוא ראש השנה ויום הכיפורים שהוא יום הדין. בתפילה המרכזית של ימים אלו - תפילת 'ונתנה תוקף' נאמר "ותשובה ותפילה וצדקה מעבירין על רוע הגזרה". שוב מוכחת חשיבותן של מצוות הצדקה וגמילות חסדים. הרמב"ם בהלכות מתנות עניים פרק ז' אומר: **מצוות עשה לתן צדקה לעניי ישראל** שנאמר בפרשת השבוע בפרק ט"ו - "פתוח תפתח את ירך לוי". מצד שני אומר הרמב"ם: כל הרואה עני מבקש עזרה, והוא מתעלם ממנו ולא נותן לו צדקה אזי הוא עובר בלא תעשה שנאמר שוב בפרשת השבוע בסמוך - "לא תאמץ את לבבך ולא תקפוץ את ירך מאחיק האביון".

בהמשך הרמב"ם בפרק י' נאמר שחייבים להיזהר במצוות הצדקה יותר מבכל שאר מצוות העשה. מוסיף הרמב"ם ואומר, שהצדקה הינה סימן ההיכר לזרעו של אברהם אבינו שנאמר בספר בראשית פרק י"ח - "כי ידעתיו למען אשר יצווה את בניו ואת אחריו לעשות צדקה". כך שכל המרחם מרחמים עליו, שנאמר בפרשתנו בפרק י"ג - "ונתן לך רחמים ורחמן והרבך". וכל מי שהוא אכזרי יש לפקפק בייחוסו.

בהמשך אומר הרמב"ם, שלעולם אין אדם נעשה עני ממתן צדקה ולא יגרם לו כל נזק. ההפך הוא הנכון. כתוב בפרשתנו "עשר תעשר". אמר רבי יוחנן במסכת תענית "עשר בשביל שתתעשר". עשר בשביל שתתעשר ממנו שנים רבות ותוכל להמשיך ולהפריש מעשר מידי שנה בשנה, והדבר הינו הבטחה אלוקית.

ראה - "ראה אלול הגיע"

ימים אלו הם מסוגלים לכך ביותר, וכמבואר בספרי המוסר והחסידות כי "פרשת ראה" נקראת לעולם קודם חודש "אלול". ומרן הגאון הצדיק רבי יהודה צדקה זכר צדיק לברכה, וזכותו יגן עלינו אמן, אמר: שסדר הפרשיות: ראה, שופטים, כי תצא, כי תבוא, נצבים, וילך, האזינו, וזאת הברכה, בראשית, רומז לנו דבר יפה. **רא"ה** ראשי תבות **ראה אלול הגיע**, לפיכך "**שופטים**" ושופטים תתן לך בכל שעריך, תבדוק מעשיך, תשפוט דרכיך, ועוד עליך לזכור "**כי תצא**" מן העולם אז יהיה "**כי תבוא**" לשמים, ושם תעמוד לדין שנאמר אתם "**נצבים**", אחרי כן "**וילך**" אך לאן? אם "**האזינו**" שמע לתורה, אז "**וזאת הברכה**", ואם לא אז "**בראשית**" מתחיל לגלגל חדש לתקן הכל.

בחודש אלול צריך אדם לעמול לרכוש לעצמו מצוות ומעשים טובים, דקדוקי סופרים, חומרות וחסידויות, כיון שאינו יודע איזה מהם יכריע את הדין לטובה.

"מכל מלמד" השכלתי... תקציר פרשת ראה

הברכה והקללה - משה מציב לפני בני-ישראל משוואה ברורה: לפניכם ברכה וקללה. אם ישמרו את מצוות ה' תחול עליהם הברכה, ואם לאו, תחול עליהם הקללה. טקס אמירת נוסחי הברכה והקללה יתקיים בעתיד, כאשר יחצו את הירדן ויגיעו לעמק שבין הר גריזים, הוא הר הברכה, ובין הר עיבל, הוא הר הקללה.

ניתן האלילים ודרך עבודת הקורבנות - עם הכניסה לארץ מצויים בני-ישראל להכרית את כל סממני עבודת האלילים המאפיינת את עמי הארץ הנכבשים על-ידם. כמו-כן עבודת ה' אינה כדרך הגויים, לפיה כל אחד זובח ומקריב במקום שיחפוץ. עבודת הקורבנות, מבהיר משה, תתקיים במקום שיבחר ה'. בתחילה במשכן ואחר-כך בבית המקדש בירושלים.

איסורי עבודה זרה - התורה מפרטת כמה איסורים ודינים שעניינם עבודה זרה, שאינה לרוח ה': שריפת אנשים, ביניהם הבנים והבנות, לפני אלוהי השקר. אין להאמין למציג עצמו כנביא, ומצווה לעבוד אלוהים אחרים. אדם כזה הוא נביא שקר ויש להורגו.

איסור מנהגי גויים ומאכלים אסורים - עם ישראל הוא עם-סגולה, קדוש לה', ובני העם הם בנים של הקב"ה. לכן הם אסורים במנהגי הגויים וביניהם, תספורת השערות בדרכים שונות כאות אבל על מת. מסיבה זו, אסורים ישראל גם באכילת בעלי חיים שאינם טהורים:

דיני המעשרות ושמירת כספים - מעשר שני. זהו המעשר שנוהג בחלק מהשנים, ואותו אוכל החקלאי, או את תמורתו, בירושלים. התורה מזכירה גם את הלוי שיש לזכור להפריש את המעשר ראשון המגיע לו.

אחת לשבע שנים, בשנה בה נוהגת שמירת הקרקעות, יש לקיים גם את מצוות שמירת כספים כלומר, כל חובות הלווים מתבטלים בשנה זו.

שלושת הרגלים - שלוש פעמים בשנה על כל יהודי לעלות לרגל לירושלים, לבית המקדש. ימים אלו הם ימים של חג, שמחה והבאת קורבנות.

רפואה אלטרנטיבית

ארוחת בוקר בריאה

ארוחת הבוקר היא החשובה ביותר ביום, את זה יודע כל ילד לדקלם. אפשר לרזות אם מתייחסים למשפט הזה ברצינות והופכים את ארוחת הבוקר גם לגדולה ביותר באותו היום. ויש חדשות טובות נוספות: בכלל לא נורא אם אוכלים בבוקר עוגייה או קצת שוקולד. "אנשים סופרים קלוריות כשהם מנסים לרזות, אבל הם בדרך כלל לא יודעים שחילוף החומרים בגוף מושפע מהשעון הביולוגי. כלומר, בשעות מסוימות המזון הופך לאנרגיה ובשעות אחרות הוא הופך לשומן. החלבונים שאנחנו אוכלים בארוחת הבוקר משפרים את חילוף החומרים". "מי שאכל את הקינוח בבוקר צריך יותר פחמימות, מה שהאיץ את ייצור הסרוטונין במוח והפחית את החשק לאכול עוד פחמימות שנובר בעיקר בשעות אחר הצהריים".

כשאפסה תקווה הושיעה תפילה

שלום לכם קוראים נכבדים: קוראים לי ד"ר יונתן גרוב, ואני פרופסור במרכז הרפואי של טולדו, באוהיו שבארה"ב. רציתי לספר לכם חוויה מאד רגשית וגם ניסית שעברתי באחד הימים כשעבדתי בחדר מיון בבית החולים.

אני חייב לציין שבדרך כלל אני נקשר לפציינטים שלי, אך יחסי עם הילד בנימין היו לגמרי אחרים. כבר מהרגע הראשון חיבבתי את בנימין. הוא היה ילד שובב בן חמש, בעל חיוך רחב, בוטח באנשים ותמים למדי. הוא עבר ניתוח עורקים זמן קצר לאחר לידתו. הכל היה בסדר אצלו במשך שנים, עד שפתאום החל להרגיש כאבים עזים בחזה, ואז היה מאבד את ההכרה לכמה שעות. כשזה החל לקרות לעיתים תכופות, ערכנו בדיקת מוניטור ואלקטרו-פיזיולוגיה של הלב, ומצאנו שיש לו רטט פרוזדורי ותסמונת סינוס חולה. הכנסנו לו קוצב לב, והתחלנו להעניק טיפול תרופתי. ואז ברוך השם, הוא הפסיק לאבד את ההכרה.

תוך זמן קצר, הפך בנימין לפציינט האהוב עלי ביותר. הייתי מתגעגע לביקורים שלו. וכל כך למה? כי בכל פעם שהיה מבקר בבית החולים לצורך מעקב רפואי, הוא היה קופץ אל תוך זרועותיי, מחבק אותי ומנשק אותי על לחיי. הוא היה מראה לי תמונות שצייר, ואני הייתי נותן לו מתנות כגון: עט או ספל שקיבלתי כפרסומת למוצר כלשהו. "מה שלום החבר שלי?" הייתי שואל אותו כשנכנס למרפאה. "ברוך ה' ומה שלום חברי?" היה הוא מגיב וישר קופץ לתוך ידי הפרושות. ופעם ראשונה בחיי, הרגשתי מהי אהבה ללא מחיצות, אהבה כנה ואמיתית, אהבה טהורה של ילד תמים, אהבה שאינה תלויה בדבר.

ואז, יום אחד, כשבנימין היה בן 7, קיבלתי טלפון דחוף מחדר המיון. נאמר לי שבנימין התמוטט בבית הספר, ואמבולנס הביאו לחדר מיון. הוא היה במצב של אי ספיקת לב מוחלטת. וכמובן שכשהוא הגיע למיון, אני כבר חיכיתי לו שם. הצוות הרפואי בהדרכתו עבד כמו מכונה משומנת. הכל דפק כמו שעון, חוץ מהעובדה שבנימין לא חזר להכרה. ככל שנקפו הדקות התחלתי להרגיש רגש גובר והולך של ייאוש, שתוך זמן קצר הפך לתחושה של פאניקה. בקשתי שיביאו עוד מגנזיום. ובשעה שפעולת ההיחייאה נמשכה וכבר כמעט שעה ארוכה עברה, החלו מחשבותיי להתרוצץ בפראות. היה זה סיוט בשבילי לחשוב שהנה עוד רגע אני מאבד חבר יקר, חבר שכל כך אהבתי, חבר שנתן לי להרגיש, שיש לי משהו אוהב שכדאי לחיות בשבילו, ואפילו לא ידעתי עד כמה הוא היה חסר לי, עד שהוא הגיע. ועכשיו שכבר הגיע, הוא כבר הולך לו!!

ללא שליטה, הרגשתי כי דמעות החלו להציף את עיני, ובעומק ליבי הבעתי משאלה אחת ויחידה: "הוי, אלקים, התחננתי במחשבותיי. "אנא, אל תיקח אותו ממני". איני יודע מי צריך את מי יותר, אני אותו, או הוא אותי!! הרגש גבר מרגע לרגע יותר ויותר, אז התחלתי לצעוק במוחי, "בנימין, אל תמות!!" "בבקשה ממך, אל תלך עכשיו ממני!!" וכשראיתי שכלו כל הקיצים והמצב מדרדר במהירות, לפתע התחלתי לצעוק חזק מקירות ליבי, וקולי מילא את חלל החדר: "ריבונו של עולם!! בנימין, אל תמות לנו! בנימין אתה חייב להישאר! אנא, שלא תעזי למות לי עכשיו!!"

הצוות שעד עתה לא הרגיש מאומה מכל מה שעבר עלי, היה בהלם למראה ההתפרצות שלי.

רופא עמית שעמד לידי, הניח את ידו על כתפי ואמר: "אולי כדאי שאחליף אותך". ואז תוך כדי דיבור, מישחו צעק לפתע: "המוניטור מראה קצב לב!!" הסתכלנו על המוניטור שתחילה הראה שהקצב היה איטי ואחר כך הלך וגבר. המוניטור הראה שהלב החל לפעול בקצב סביר. "יש דופק!!" קרא אחד מהצוות. "יש לחץ דם!!" צעק האחר. תוך רגעים מספר מצבו התייצב. ואז, למשך זמן שנדמה היה כנצח, אף אחד בחדר לא דיבר, אני המשכתי להסתכל על בנימין וכולם הסתכלו עלי.

בנימין החל לזוז ולהקיא. הוא פתח את עיניו, סובב את ראשו, והסתכל ישר עלי. האחות הראשית לקחה נשימה עמוקה; לוח הכתיבה נפל על הרצפה והיא הצטלבה באימה. רופא יהודי אחר שהיה לידי, הפך חיזור והחל למלמל "ה' הוא האלוקים", בעוד שהרופא העמית שהיה לידי מלמל שוב ושוב "אלוקים אדירים, אלוקים אדירים!! אחזתי בידו של בנימין, נישקתי אותו, ופרצתי בבכי, אך הפעם היה זה בכי של אושר.

זמן קצר לאחר מכן העבירו אותו ליחידת טיפול נמרץ, הוציאו לו את הצינורית, והוא החלים החלמה מלאה. בשבועות שלאחר מכן, הסתובבו עליי כמה בדיחות, שהעיקרית בהן היתה, שלפני שמישהו מסיים משמרת הוא צריך להביא אותי, כדי שאצעק לחולה שלא ימות. אחרי זמן מה, אנשים החלו לשכוח את שאירע. אחרי הכל, הם אמרו, זה היה רק צירוף מקרים, פלוס צוות המשמרת שעשה עבודה טובה, ולתרופות לוקח זמן מה כדי להשפיע. אולי, אולי, אך כל הצוות הרפואי שהיה איתי במיון, הבינו את הדברים אחרת, ואף דברו על כך כי הייתה זאת תחיית המתים ממש! מישחו דאג להחזיר את בנימין – בחזרה לכאן.

למחרת דיברתי עם בנימין אחרי המשמרת. הוא עדיין היה חלוש אך חיבק אותי חזק. שאלתי אותו אם הוא יכול לזכור משהו, ממה שקרה. הוא ישב רגע בשקט, כשהוא אוסף את מחשבותיו. ואז החל לומר: "היה שקט והרגשתי כאילו אני מתחת למים שוקע במצולות... לפתע לבב האור והחל להחשיך, רציתי לזוז, אך לא ידעתי לאן". הוא השתתק לרגע.

"ואז, פתאום שמעתי מישחו מוכר שקורא בשמי שוב ושוב. כח עליון אוהב ומחבק שאב אותי חזרה ממצולות, והתחלתי לזוז לכיוון הקול, והחושך החל להתבהר לאט לאט". וכשפתחתי את עיני, ראיתי אותך מולי, ואז הבנתי שקראת לי... העיניים הילדותיות שלו הביטו עמוק לתוכי ואז הוא שאל. "זה אתה שקראת לי, נכון?" "כן" עניתי. "אני קראתי לך". "נכון שאנחנו עדיין חברים?" שאל. "בטח" השבתי וחיבקתי אותו חיבוק חזק, ופרצתי בבכי של התרגשות.

כל זה קרה לפני הרבה שנים. רוב האנשים שהיו שם באותו יום כבר עברו למשרות אחרות, וחלקם למקומות אחרים. אך בנימין ואני עדיין פה, ואנחנו עדיין חברים. הוא התפתח לגבר צעיר ואנרגטי, ואצלי הקמטים בפני התרבו, ושיערי ממשך להאפיר. בפעם האחרונה שראיתי את בנימין במרפאה, הוא דיבר על לימודים בקולג' ועל קריירה רפואית. והודיע לי שהוא עומד ללמוד רפואה "מדוע בחרת דווקא במקצוע הזה?" חקרתי. "בוא נניח שזה מקצוע שמעניין אותי" אמר, וחוז' מזה, אם איזה חולה יחליט לפתע, שהוא יוצא לטיול מחוץ לאטמוספירה, אני יודע למי לצעוק כדי להחזירו, לפני שיכבה לו האור. ושינוי פרצנו בצחוק משוחרר.

(כ.מ.)